

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, ඔබ කිරීසි පැණියි වගේ ජීවත් විය යුතුයි. කිසිම ගැටුමක් ඇති නොකර ගත යුතුයි. තමා ලග ඇති මිනෑම නරක පුරුද්දක් දැන් ඉවත් කර දමන්න. කිසිම කෙනෙක්ට දුකක් දෙන්න එපා.

ප්‍රශ්නය: උපතක් උපතක් පාසා උසස් තත්ත්වයක් දිනා ගන්න නම් ඔබ, ඔබ කෙරෙහි තබා ගත යුත්තේ කිනම් ආකාරයේ අනුකම්පාවක්ද?

පිළිතුර: ඔබ දෙස බලන්න. කෝපය හෝ රාගය යන ඕනෑම ආකාරයක නරක පුරුද්දක් ඔබ තුළ තිබෙනවා නම් එය ඉවත් කර දමන්න. කිරීසි පැණියි වගේ ජීවත් වන්න. එකම එක කෙනාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. කිසිම ගැටුමක් ඇති කරගන්න එපා. නරක දේ වලට ඇහුම්කන් දෙන්නවත් ඒ ගැන කතා කරන්නවත් එපා. මේ සෑම දෙයින්ම අදහස් වන්නේ ඔබ ඔබ කෙරෙහි අනුකම්පාවක් දක්වා ගත යුතුයි යන්නයි. උපතක් උපතක් පාසා ඔබට උසස් තත්ත්වයක් ලැබෙන්නේ මෙමගිනි. තමා කෙරෙහි කිසිම අනුකම්පාවක් නොමැති අය ඔවුන්ගේ උපත් 21හි සතුට අවලංගු කර ගන්නවා.

ගීතය: ශිවාට නමස්කාර වේවා ...

මිමි ශාන්ති. ශිව බාබාගේ ගුණ වර්ණනාවට දරුවන් වන ඔබ දැන් ඇහුම් කන් දුන්නා. මෙම ගුණ ගීතය ගායනා කරන්නේ කවුද? ඒ ගැන දන්නේ කවුද? බුහුණේ කුලයේ සැරසිල්ල වන, එනම්, නව ලෝකයේ සමාජයට අයිති වන්නන් වන, උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය තමා වෙතට අයිති කර ගෙන සිටිනා අය තමයි මේ ගැන දන්නේ. එවන් අයට බාබා නව උපතකුත් දී තිබෙනවා. මන්ද මෙම ලෝකයේ බුහුණ මගින් උපත ලබනා ප්‍රථම පිරිස වන්නේ ඔවුනුයි. පළමුවෙන්ම ඔබ උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවයට දාව උපත ලැබුවා. ඉතින් එමනිසා සෑම කෙනෙක්මම ආධාර කරන්නේ ඔහුයි. මුළු ලෝකයටමම ආධාරකය වන්නේ ඔහුයි, සෑම දුකක්ම නැති කර දමන්නේ ඔහුයි. දැන් මේ ඇත්තේ කලි යුගයේ අවසානය වන නිසා මිනිස්සු ඉතාමත් අසතුටට පත් වෙලා. එමනිසා, ඔහු සෑම කෙනෙක්මම උදව් කරනා කෙනා බවට පත් වෙලා. ඒ වුණත්, පොදුවේ කියනා දේවල් හා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන දේවල් වෙත වෙනම තිබෙනවා. ඉතින්, ඔහු විශේෂයෙන්ම භාරතයට උදව් කරනවා. එහිදීත්, ඔහු පැමිණ මුණගැසෙන්නේ තම උපත් වලින් අවසානම උපතේ සිටින්නන්ටයි. එනම්, මෙම ලෝකයට පළමුවෙන්ම පැමිණෙන්නන්ටයි. ඔහු පැමිණ සෑම කෙනෙකුගේම උදව්කරුවා බවට පත් වන්නේ කෙසේද කියා දරුවන් වන ඔබ දන්නවා. හක්තිවන්තියින් දෙවියන්ට සිහි කරනවා. නමුත් ඔවුන් දෙවියන් කියන්නේ කවුදැයි කියා දන්නේ නැහැ. දෙවියන් ගැන නොදන්නා නිසා, ඔවුන් බුහුණ මගින් ඔහු නිර්මාණය කරනා බුහුණාගේ කටින් උපදින දරු පරම්පරාව ගැන දන්නේත් නැහැ. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය පැමිණ පළමුවෙන්ම බුහුණේ සමාජය නිර්මාණය කරනවා. කිසිම කෙනෙක් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. ආදි සනාතන දේවි දේවතා ධර්මය පවතින්නේ ස්වර්ණමය යුගයේදීයි. කොහොමනමුත්, මිනිස්සු සංගම යුගය අමතක කර දමා තිබෙනවා, මන්ද ගීතාවේ දෙවියන් තම යුගයේදී එන්නෙක් වශයෙන් තමයි ඔවුන් පෙන්වා දී තිබෙන්නේ. සත් යුගයේ ආරම්භයත් කලි යුගයේ අවසානයත් අතර මැද පැමිණෙන සංගමය ගැන කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. ගීතාවේ දෙවියන් ගැන දන්නේත් නැහැ. සෑම ග්‍රන්ථයකම මවත් පියාත් වන්නේ ගීතාවයි. භාරතයේ ග්‍රන්ථ වල මව පියා පමණක් වනවා නොවෙයි. එය මුළු ලෝකයේම ඇති සෑම ග්‍රන්ථයකම මව හා පියා වනවා. දෙවියන් කතා කර කියනවා: මම පැමිණ නැවතත් වතාවක් ඔබට පහසු රාජයෝගාව උගන්වනවා. මිනිස්සු ගීතාව යනුවෙන් හඳුන්වා තිබෙන්නේ එයයි. ඉතින් මමත් කිව යුතුයි: මම නව ගීතාව කියා දෙනවා. පැරණි ගීතාව වරද්දලා. පියාම පැමිණ මෙහි අසුන්ගෙන ඔහුගේ නෙළුම් මලක් වන් වූ මුඛය මගින් අප අමතා කතා කරනවා. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය වන ශිවා පිළිබඳ වූ ස්මරණය ඔබගේ සිහියේ තිබෙනවා. දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරන්නා ඔහුයි. සෑම කෙනෙක්මම උදව් කරන්නාත් ඔහුයි. ක්‍රිස්ණා සෑම කෙනෙක්මම උදව් කරන්නෙක් වශයෙන් හඳුන්වන්න බැහැ. ලෝකයේ නිර්මාණකරු වන දෙවියන් කියා සිටින්නේ එකම එක කෙනෙකි. ක්‍රිස්ණා නිර්මාණයකි. ඔහු ගෙවන්නේ සිටිනා පළමු ගණයේ මලකි. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය, ගෙවන්නේ පාලකයා වශයෙනුත් බෝට්ටුකරු වශයෙනුත් හඳුන්වනවා. ඔහු බෝට්ටුකරු වන්නේ කෙසේදැයි කියා මිනිස්සුන්ට තේරුම් ගන්න බැහැ. ඔහු ඇත්තටම අපට මෙම තීරස ලෝකයෙන් ඉවතට ගෙන නව ලෝකය වෙත ගෙන යනවා. ඔහු මෙම ලෝකය මත මල් වත්තක් සාදනවා. සෑම දරුවෙක්ම මුලින්ම හක්තිවන්තියෙක් බවට පත් වෙනවා. ඔවුන් දෙවියන්ගේ පියාගේ දරුවන්ය. මායා ඔවුන්ට මහත් දුකක් ගෙන දෙනවා. සිටින්නේ එකම එක දෙවි කෙනෙකි. ඔහු අභිචාර්යයෙන්ම සෑම හක්තිවන්තියෙක්මම සතුට ලබා දෙනවා. කෙනෙක්ට සතුටක් දෙන්නෙක්ට අභිචාර්යයෙන්ම සිහි කෙරෙනවා. බිරිඳක් තම ස්වාමි පුරුෂයාට සිහි කරනවා. දරුවෙක් තම පියාව සිහි කරනවා. මිතුරෙක් තම මිතුරාට සිහි කරනවා. අභිචාර්යයෙන්ම ඔවුන් සතුට දෙන්න ඇති. සහෝදරයෙක්ටත් වඩා මිතුරෙක් වැඩියෙන් සෙනෙහසට පාත්‍ර වෙනවා. ඔහු සතුට දෙන නිසා. එමනිසා, සතුට ලබා දෙන්නෙක්ට පමණයි සිහි කෙරෙන්නේ. දැන්, ලෝකයේ සිටිනා මනුෂ්‍යයින් සියල්ලන්ම හක්තිවන්තියක්ය. මිනිසුන්ගේ උපත් 84 ගැන සිහි කෙරෙනවා. බල්ලන්ගේ, බළලන්ගේ උපත් 84 ක් ගැන ඔබ කතා කරනා එකක් නැහැ. ජීව හා උත්තරීතර ජීවය බොහෝ කාලයක් තිස්සේ එකිනෙකාගෙන් වෙන් වී සිටි බව සිහි වෙනවා. ඉතාමත් ලස්සන හමුවීම සිදු වන්නේ මෙම කාලයේ දීයි. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය තම දරුවන් අතරට පැමිණෙනවා. ඉතාමත් සතුටින් පිරි සතුටු හමුවක් සිදු වෙනවා. එකක් සතුටු හමුවක් අනික සතුට නැති හමුවක්. සත් යුගයේ ඇත්තේ සතුටු හමුවකි. මෙහි ඇත්තේ සතුටින් තොර වුණු හමුවකි. කෙනෙක් මිය ගිය විට ඇති වන්නේ දුකින් පිරි හමුවකි. ඉතාමත් වැදගත් පුද්ගලයෙක් මිය ගිය විට, මිනිස්සු ඔහුට කරනා ගෞරවයක් වශයෙන් කොඩිය අඩකුඹ කරනවා. එමනිසා, එය දුකින් පිරි තැනක් බවට පත් වෙනවා නේද? හක්තිවන්තියක් ඉතාමත් අසතුටට පත් වුණු විට ඔවුන් දෙවියන්ට සිහි කරනවා. කොහොමනමුත්, ඔවුන් ඔහු ගැන කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. ඔහු තමයි තමන්ට නිර්මාණය කළේ කියාත් ඔවුන් කියනවා. නමුත් ඔවුන් ඔහු ගැන දැන ගනිවිද?

අවසානයේදී, ඔවුන් මෙවන් ගුණ ගායනාවක් කරනවා: අහෝ දෙවියනි, ඔබගේ දිව්‍යමය ක්‍රියාවන් අසීමිතයි. මෙම ගුණ ගීතය ගායනා කර තිබෙනවා. පියා නොවන්නට, ලෝක වක්‍රයේ රහස් ගැන ඔබට කියා දුන්නේ වෙන කවුද? ගෝලයේ පාලකයින් බවට ඔබට පත් කරවන්නේ කවුද? දැන් ඔබ, මෙම සංගම යුගයේදී, සෑම කාලයකටම දුකින් මිදීම සඳහා උත්සාහ දරමින් සිටිනවා. සංගම යුගය එතරම් දිග නැහැ. මේ අපේ නව උපනයයි. එය දරුවන් වන අපට උත්සාහ දැරීම සඳහා ඇති කෙටි යුගයකි. විභාගය ඉතාමත් වැදගත්. අන් සෑම විභාගයකටම වඩා මෙහි ඇති විෂයන් වෙනස්. ඔබ පස්පව් ජය ගත යුතුයි. පාර්ශ්වද්වය සිටිම ඉතාමත් අපහසු දෙයක් බව බොහෝ දෙනා කියනවා. පවුලේ අයත් සමඟ නිවසේම ජීවත් වෙමින් සිටිනා ගමන් මායාව ජය ගැනීම ඉතාමත් අපහසුයි. එවන් පාලකයෙක්ව සොයා ගැනීම ඉතාමත් අපහසු දෙයක් බව ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. තම ගෙවල් දොරවල් අතහැර යන්නේ නැතිව සත්‍යාසිතව පාර්ශ්වද්වය සිටින්න බැහැ. ඉතින් මෙම මායාව ජය ගැනීමේ ක්‍රම සහ විධි, මීට කල්පයකට පෙරදී කියා දුන් ආකාරයෙන්ම දැනුත් පියා ඔබට කියා දෙනවා. පියා උගන්වන විට, හක්තිවන්තයින් වශයෙන් සිටි අප දැනුමැති අය බවට පත් වෙනවා. භාරතයේ පෞරාණික දැනුම හා යෝගාව යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මෙයයි. ලෝකයේ සිටිනා කිසිම කෙනෙක් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. මෙම දැනුම අතුරුදන් වී යන බව, වෙනෙකක් තබා මෙම දේවතා ධර්මයම අතුරුදන් වී යන බව පියා පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. නාටකයේ හැටි එහෙමයි. එය අතුරුදන් වී ලෝකය අසතුටට පත් වුණු විට පමණයි පියා පැමිණ නැවත වතාවක් එය ස්ථාපනය කරන්නේ. කළි යුගයේ කාල පරාසය අවසන් වන්නේ කවදාදැයි කියා කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. පියා ගැනත් මෙම නාටකයේ මූල, මැද හා අග පිළිබඳව දන්නේ ඔබ පමණයි. තිකම් බලනා විට ඔබ ඉතාමත් සාමාන්‍ය අය වගෙයි - අංග විකල්, ගල් බුද්ධියක් ඇති අය - නමුත් දැනුම නම් ඉතාමත් උසස්. ඔබගේ උපන් 84 වක්‍රය ගැන ඔබ දන්නවා. කෙනෙක් මද වශයෙන් හෝ බාබාව සිහිකළොත්, ඒකත් හොඳයි. කොහොමනමුත්, කෙනෙක් ඔබගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවොත්, එයට උත්තර දෙන්න ඔබ දන්නේ නැතිනම්, තමන් තවමත් ඉගෙන ගන්නා අවස්ථා කෙනෙක්, නමුත් මට වඩා දක්ෂ තවත් බොහෝ දෙනා සිටිනවා, ඔවුන්ට හැකි වේවි ඔබට පැහැදිලි කර කර දෙන්න කියා ඔබ කිව යුතුයි. කිසිම ආඩම්බරකමක් තබා ගන්න එපා. ඔබගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරිය ඉතාමත් දක්ෂ කෙනෙක් කියා ඔබ කිව යුතුයි. වෙන වෙලාවක ආවොත් ඇය ඔබට කියා දෙවි. උදාහරණයක් වශයෙන් කියනවා නම්, දක්ෂ සහෝදරියකටත් උත්තර දෙන්න බැරි විදියේ ප්‍රශ්නයක් කෙනෙක් අහනවා නම්, ඔබ කිව යුත්තේ: අපි සෑම කෙනෙක්ම තවමත් ඉගෙන ගන්නවා. අවසානය තෙක්ම අපි දිගටම ඉගෙන ගනිමින් ඉදිරියට යමු. සෑම දෙයකටම වඩා ගැඹුරු වූ දැනුමට අපි ඇහුම් කන් දෙමු. මෙම කරුණ තවමත් අපට තේරුම් කර කියා දී නැහැ. කොහොමනමුත්, අපි මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ ඉගෙන ගෙන පැමිණියත් ඇතැම් ගැඹුරු කරුණු තවමත් ඉතිරි වී තිබෙනවා. බාබා ඒවා අපට ඉදිරියේදී කියා දෙවි. පැසල් වල පවා, ඔබට කිසියම් දෙයක් උගන්වන්නේ ක්‍රමානුකූලවයි. එක දවසකින් සෑම දෙයක්ම ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. එලෙසින්ම, මෙහිදීත්, ඉගෙන ගන්න, යෝගා කරන්න. අන් අයවත් ඔබ හා සම අය බවට පත් කරවන්න කාලයක් ගත වෙනවා. පියා දවසින් ඔබට එය ඉතාමත් පහසු දෙයක් බවට පත් කරවමින් සියල්ල ඔබට පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. දෙවියන් කියා සිටින්නේ එක් කෙනෙක් පමණයි, සෑම කෙනෙක්ම ඔහුට සිහි කරනවා. දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය කරන්නේ දෙවියන් පමණි. ඉතින් එමනිසා, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම ඔබට දේවතාවරුන් බවට පත් කරවීම සඳහා සංගම යුගයේදී ඔබට රාජයෝගා උගන්වනවා ඇති. එමනිසා, හොඳ පුරුදුත් අවශ්‍යයි. සියලුම පාප අවසන් වුණු විට පමණයි ඔබට ජයග්‍රහණයේ මල් දාමයේ බිජයක් බවට පත් විය හැකි වන්නේ. ඒකට කාලයක් ගත වෙනවා. මෙය සංගම යුගයේ ලස්සනම මේලාවයි. මුළු ලෝකයේම සිටිනා සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම හක්තිවන්තයෙක් බව ඔබ පැහැදිලි කර කියා දිය යුතුයි. දෙවියන්ව සොයා ගැනීම සඳහාත්, දෙවියන් පැමිණ සෑම කෙනෙක්වම ආපසු ගෙන යාම සඳහාත්, මුක්තිය හා ජීවන මුක්තිය පිළිබඳ වූ දැනුම ලබා දී ඔහු මගින් දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කිරීම සඳහාත් වූ ආධ්‍යාත්මික උත්සාහය ඔවුන් කරනවා. සතුට කපුටෙකුගේ වර්ථස් පිඩක් වැනියි කියා සත්‍යාසිත විශ්වාස කරනවා. ඔව්, මෙම ලෝකයේ සතුට අනිවාර්යෙන්ම ඒ වගේ තමයි. කොහොමනමුත්, භාරතයේ කවදාවත් සතුටක් තිබුණේ නැතිද? සත්‍යාසිත මුක්තියට වැඩි ඇල්මක් දක්වනවා. ඔවුන්ට කවදාවත් ජීවන මුක්තිය පිළිබඳ දැනුම ලබා දෙන්න බැහැ. පියාම පැමිණ රාජයෝගා ඉගැන්විය යුතුයි. සත්‍යාසිත එය උගන්වන්න අවශ්‍ය නැහැ. මන්ද, ඔවුන් ආදී සනාතන දේවි දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කරන්නේ නැහැ. දැන් සෑම කෙනෙකුටම එකම එක මහ පෙන්වීමක් අවශ්‍යයි. කොහොමනමුත්, මෙම ලෝකය තුළ එක මාර්ගයක් තිබෙන්න බැහැ. විවිධ මතවාද ගණනාවක් තිබෙනවා. මට හා පියා, සහෝදරයා හා සහෝදරිය. මව් පාර්ශ්වයේ හා පිය පාර්ශ්වයේ ඇතිත්. එකිනෙකා එකිනෙකට වෙනස් මාර්ග පෙන්වනවා. දැන්, ඔබ ඔවුන්ට අනුගමනය නොකළ යුතුයි. එකම එක කෙනාගේ ශ්‍රීමත් පමණක් අනුගමනය කරන්න. දෙවියන් පැමිණ එක උපදේශයක් පමණක් ලබා දේ. එමනිසා, එම උපදේශය අනුගමනය කළ අයගේ රාජ්‍යයක් බිහි වේ. දේවතාවරුන් සෑම විටම වාසය කරන්නේ කිරිසි පැණියි වගේයි. මෙහි බොහෝ දෙනා අඬ දබර කර ගන්න පටන් ගන්නවා. කොරවයින් හා පාණ්ඩවයින් දවස පුරා දබර වෙව් ඉඳ, රාත්‍රියේදී කිරිසි පැණියි වගේ සිටිනවා කියා ග්‍රන්ථ වල සඳහන් වී තිබෙනවා. මෙහිදීත්, දරුවන් තුළ කෝපයක සලකුණක් හෝ තිබෙනා විට, දරුවන්ට එය වැටහෙනවා: බාබා මට සමා වෙන්න. ඉතින් දවස පුරා තමන් කිසිම කෙනෙක්ට දුකක් නොදෙනා බවටත් ඔබ තමන්ට පරීක්ෂා කර ගත යුතුයි. කිසිම කෙනෙක් සමඟ ඔබ තුළ කිසිම දබරයක් තිබුණාද? කවුරු හෝ කෙනෙක්ට කුමන හෝ නරක දෙයක්, ඒ පුද්ගලයාට දුකක් හිතෙනා දෙයක් කිව්වාද? කිසිම නරක දෙයකට ඔබ සවන් නොදිය යුතුයි. එවන් ඕනෑම දෙයක් දක්කොත් ඇහුණොත් ඒ ගැන පියාට කිව යුතුයි. පියා සෑම දෙයක්ම විස්තර කර කියා දිය යුතුයි. නැතිනම්, එම පුරුද්ද ඉතාමත් දැඩි එකක් බවට පත් වේවි. ඔබෙන් ඕනෑම කෙනෙක් තුළ ඕනෑම ආකාරයක නරක පුරුද්දක් තිබෙනවා නම්, එය ඉවත් කර දැමිය යුතුයි. නැතිනම්, ඔබගේ තත්ත්වය විනාශ වී යාවි. අධිරාජ්‍යය හා

සංසන්දනය කරන විට, පුරවැසියන්ගේ සේවක සේවිකාවන් දුප්පතුන් වශයෙන් සලකාපි. කවුද කම්කරුවන්? ගොඩනැගිලි ඉදිකරන්නන් එහිත් සිටිපි. ඔබ කිසිම විටෙක ලුණු වතුර වගේ වෙන්න එපා කියා පියා ඔබට පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. කෝපයට පත් වීම ඉතාමත් නරක දෙයක්. එසේ වුවහොත් උපතක් උපතක් පාසා ඔබ ඔබගේ සතුට අවලංගු කර ගන්නවා. අඛණ්ඩවම තමා සම්බන්ධයෙන් අනුකම්පාවක් තබාගන්න. දැනුම මාර්ගයේ දී ඉතාමත් හොඳ පුරුදු අවශ්‍යයි. පස් පව් යන භූතයින්ට එලවා දමන්න. පියා ඔබට ශ්‍රීමත් දෙනවා: තව මොනවාද ඔහු කරන්නේ? තමන් කෝපය නැති කර ගන්නා, දුම්පානය වැනි නරක පුරුදු වලින් ඉවත් වුණා කියා බොහෝ දෙනා බාබාට් ලියනවා. තමා ගැන අනුකම්පාවක් දක්වනවා කියන්නේ ඒක නොවෙයිද? දැන් දිව්‍යලෝකයේ පියා දිව්‍යලෝකයේ දී උසස් ස්ථානයක් දිනා ගැනීමට අපට උනන්දු කරවනවා. මෙය ඔබගේ බුද්ධියට ඇතුළු වී තිබෙනවාද? මෙම කුල්මත් බව ඔබ තුළ තිබිය යුතුයි. වැඩි වැඩියෙන් පියාට සිහි කළ තරමට, වැඩි සතුටක් ඔබට ලැබේවි. සෑම කෙනෙක්ම දෙවියන්ට දන්නේ නැහැ. නමුත්, එසේ නොදනගෙනත්, සෑම කෙනෙක්ම යහපතක් සැලසෙනවා. දෙවියන්, සත්‍යය පැමිණ සිටිනවා කියා සෑම කෙනෙක්ම දැන ගන්නා නම්, මෙහි මහා විශාල සෙනහක් ඉඳිවි. කුඹි රැලක් වගේ එන්න පටන් ගනිවි. ඔහුට මුණගැසෙන්නවත් ඔවුන්ට බැර වේවි. මෙන්න මේ නිසා තමයි, මෙම නාටකය ඉතාමත් සැලැස්මකට අනුව නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. දැනුම හා යෝග්‍යව ඉගෙන ගෙන හක්කි වන්න ජීවයක තත්ත්වයෙන් දැනුමැති ජීවයක තත්ත්වයට පත් වන්න. තම පවුලේ අයත් සමඟ ජීවත් වන ගමන් ඔබ මායාව ජය ගත යුතුයි. අභිවාර්යෙන්ම පාරිශුද්ධත්වයට පත් වන්න.
2. දැනුම මාර්ගයේදී ඔබ ඉතාමත් හොඳ පුරුදු ධාරණය කර ගත යුතුයි. ඉතාමත්, ඉතාමත් මිහිරි කෙනෙක් බවට හා නිරහංකාර කෙනෙක් බවට පත් වන්න. නරක දේ ගැන කතා කරන්න එපා. කිසිම මත ගැටුමක් ඇති කර ගන්න එපා.

වරදානය : ඔබ අන් අය සමඟ සෙනෙහසින් සිටිමින් හැම ජීවත්ම සත්තාවකටම නොබිඳුණු ජීවත්ම සත්තා සෙනෙහසින් සිට සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිඵලයක් වේවා.
ඔබ පරම පියාට ඉතා උසස් හැඟීමෙන් සහ පැහැදිලි විශ්වාසයකින් ශුද්ධාවකින් නොබිඳුණු, නිරන්තර බලවත් ආදරයකින් සිටිනවා සේම, එවැනිම වූ ආදරයක් බ්‍රහ්මින් ජීවත්ම සත්තාවන්ටද දක්වන්න. අන් අයට මොන විදියේ සංස්කාර තිබුණත් ඔවුන්ගේ හැසිරීම කුමක් වුවත් බ්‍රහ්මින් ජීවත්ම සත්තාවන් මුළු මහත් ලෝකය පුරාවටම නොබිඳුණු නෑ සබඳකමකින් සිටියි. මෙය වූ කලී දේව පවුලයි. පරම පියා හැම ජීවත්ම සත්තාවක්ම තෝරා බේරා ගෙන මෙම දේව පවුල වෙත ගෙන එයි. මෙවැනි නොබිඳුණු ජීව සත්තාමය සෙනෙහසකින් අන් අය සමඟ කටයුතු කරන විට ඔබ ස්නේහයෙන් පිරෙන අතර ඉතා පහසුවෙන් සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිඵලයක් බවට පත් වේ.

පාඨය : ඇතුළාන්තය දකින කෙනෙක් ඔහුට අවශ්‍ය විටෙක හඬ නැගීමටත් අවශ්‍ය සේ හඬ අඟිබවා යෑමටත් හැකියාව ලබයි.

*** මිමි ශාන්ති ***